

متن پرسش

باسمه تعالی. سلام علیکم: جسارت حقیر را ببخشید اما با دلی پر خون می گویم این دیگر چه عدالتی است که با دیدن تعداد کمی تصاویر بد و در مدت کوتاهی این صورت ها کانه نقش فی الحجر تا سال ها می مانند و با خون دل خوردن هم نمی روند و اگر هم بروند بعدا برمی گردند اما معارفی را که انسان با تمام تلاش بیابد و عمل خالصانه کند این تاثیر را ندارند و نمی مانند و در مقابله با آنان کم می آورند؟ می دانم می خواهید بفرمایید روغن چراغ کم است اما آیا بعد از چند سال هم هنوز کم است؟ آدم از این برخورد خدا دلگیر می شود که چرا کمک نمی کند. همین الان که دارم می نویسم مطمئنم دوباره قرار است چند صباح دیگر همین سوال را بکنم که چرا؟ و تا کی؟ «بازخر ما را از این نفس پلید / کاردش تا استخوان ما رسد.» حتی از آمدن سر جلسات شما هم خجالت زده ایم احساس نفاق و دوری از شما جانم را آتش زده حتی در خلوت هم خجالت می کشم صوتتان را گوش کنم. احساس می کنم تمام معارف را به سخریه گرفته ام.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این طور نیست که در این حالتها معارف را به سخریه گرفته باشید وگرنه با بهسربردن با آن صورتهای راضی می شدید و این طور هم نیست که خدا کمک نکرده است وگرنه این دست و پازدنها برای آزادشدن از آن صورتهای در میان نبود. اینها حکایت نسیم الهی است که بالاخره خدا کار خود را خواهد کرد و از شما در این زمان با این همه ظلمات یک قهرمان می سازد. در ضمن به متن «وقتی در مسیر حق باشید روز به روز قدرت صورتهای خیالی باطل، برایتان ضعیف و ضعیفتر می شود» در بخش پرسش و پاسخ برگزیده رجوع فرمائید. موفق باشید